

[Ove Jensen]

Det havde været i dansk interesse at sige nej til denne udvidelse af Fællesskabet.

Jeg har før kritiseret landbrugsministeren for de resultater, han har opnået ved tidligere forlig om landbrugspriserne, og selv om der ikke er noget at råbe hurra for denne gang, er det dog mit indtryk, at landbrugsministeren i de sidste forlig har opnået, hvad der var muligt. Derfor vil jeg ikke denne gang kritisere landbrugsministeren, men jeg vil godt understrege, at en af Danmarks væsentligste interesser i EF må være at opnå de bedst mulige priser for den store del af landbrugsproduktionen, som afsættes i de øvrige EF-lande, og det er betydelig mere vigtigt for Danmark end en masse nytteløse diskussioner om en eventuel fremtidig europæisk union.

Maisted (FD):

Det er ikke nemt at være forsvarsminister eller udenrigsminister i Danmark, og ud fra den betragtning synes jeg, det er en udmærket redegørelse, udenrigsministeren har givet folketinget.

Efter de frie demokraters opfattelse kan vi selvfølgelig ikke undvære medlemskabet af EF. Vi har overhovedet ikke noget alternativ, men jeg forstår selvfølgelig godt, at befolkningen for næsten halvdelens vedkommende er negativ over for EF, for hvad er det, de er negative over for? Det er den bureaukratisering, der er sket. Det er de sensationelle sager, der bliver draget frem, hvor man ser, hvor urimelig højt de ansatte bliver aflønnet, og hvor mange mennesker der ansættes i bureaukratiet i Bruxelles. Det bliver udnyttet dygtigt af kommunisterne, der påstår, at vores egen dårlige økonomiske situation kunne have været bedre, hvis vi ikke havde været medlem af EF. Det er den argumentation, der bruges over for befolkningen, og det er jo til at tage og føle på.

Jeg kan godt forstå, at der er modstand, når man hører om alle de mærkværdige restriktioner og aftaler om fiskeri, der generer folk, osv. osv. Det er noget, der stammer fra noget så fjernt som Bruxelles. Det er præcis den samme argumentation, man bruger i kommunalbestyrelser. Når de ikke kan få tingene til at køre fornuftigt eller ikke vil lave besparelser, siger de: det er også alle de love, de laver inde i folketinget, der gør, at vi

ikke kan få tingene til at fungere. Det er den problemstilling, de røde partier her i salen udnytter fremragende. Det er en glimrende måde at føre politik på. Den er ikke særlig konstruktiv, men den føres med dygtighed.

Jeg opfatter vort medlemskab af EF som den største beskyttelse og det største værn imod, at kommunismen skulle få afgørende betydning i Vesteuropa.

Jeg ville da også meget gerne have en harmonisering af skatter og afgifter, så vi kunne få billige biler, sådan som tyskerne har, alt det, vi havde håbet på ville blive gennemført hurtigt, når vi kom ind i EF. Men det tager sin tid, og det kan man godt forstå, når man ser, hvordan den politiske beslutningsproces er her i Danmark, hvor det radikale venstre og socialdemokratiet vil have alle fordelene, men ikke vil afgive så meget som en tøddel til de andre lande og ikke vil indgå i nogen form for samarbejde. Nej, vi skal kunne stille os udenfor, og vi skal opretholde en modstand mod vetoretten, når noget ikke passer Danmark, når vi ikke har en absolut fordel af medlemskabet af EF.

Jeg finder selvfølgelig også, det er rigtigt, at i det øjeblik, man går ind for at tage beslutninger i EF med kvalificeret flertal, hvilket jo skulle være en klar demokratisk ret, er det ikke i overensstemmelse med det, man stemte om i 1972, og derfor bør man afholde en folkeafstemning. Jeg tror, en sådan folkeafstemning endnu en gang ville endevende samtlige problemer, og jeg tror også, at befolkningen, hvis man fik en debat om alle disse problemer, endnu en gang ville stemme ja til et medlemskab af EF, simpelt hen fordi den kan indse, at vi ikke har råd til at melde os ud af EF, at vi politisk er tjent med et udvidet samarbejde i Europa, og at dette er et værn mod de antiparlamentariske og antidemokratiske kræfter også her i folketinget.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Debatten i dag har vist, at et meget stort flertal i folketinget slutter op bag den forhandlingslinje, jeg lagde frem i min redegørelse, og da det jo var det, jeg sluttede redegørelsen med at udtrykke håb om, kan jeg kun være glad og tilfreds med den måde, debatten er forløbet på.

Det er klart, at det giver en ekstra styrke at vide, at i de forhandlinger og drøftelser,